

DRENTHE: MOOI, OM TE JANKEN ZO MOOI!

10 juli 2023

Drenthe! Ik denk dat heel veel mensen die deze blog lezen ooit, in hun jeugd met hun ouders, met een schoolkamp of met oma en opa wel eens in Drenthe op vakantie zijn geweest. Voor mij was dat in Spier, vlakbij Beilen, waar we met ons Haagse gezin, papa, mama, vier broertjes en een zusje een paar weken in een bungalow als uitvalsbasis vakantie in Drenthe mochten vieren! Heerlijk was dat en heerlijke herinneringen heeft het opgeleverd.

Ditmaal werd ik door Hans van Leeuwen uitgenodigd voor een driedaags verblijf. Samen zouden we een aantal locaties bezoeken, recensies schrijven en natuurlijk ook een partijtje golf spelen.

Na een autorit van nog geen twee uur vanuit Nijmegen en Elst in Gelderland arriveerden we via de Drentse 'Hunebed Highway' in het wonderschone dorp Odoorn. Natuurlijk had ik ervan gehoord, maar ik was er nog nooit geweest.

Aan die Hunebed Highway had ik nog wèl herinneringen omdat ik een aantal jaren terug op weg naar Wildlands eens een hele flinke boete kreeg omdat ik dacht dat ik op de 'Highway' (wat in het Engels natuurlijk gewoon 'snelweg' betekent) toen het op de snelweg ook nog mocht, 130 mocht rijden. Niet dus, hoorde ik van de diender die mij aanhield en later ook van de officier van justitie die mij toch gauw een dikke € 400 euro afhandig maakte! Oppassen dus, want op de Hunebed Highway moet je 'gewoon' 100 rijden, zoals dat tegenwoordig overal is.

Hans vertelde mij dat hij niet alleen een aantal heel mooie klussen heeft gedaan als adviseur en kwartiermaker in Drenthe, maar dat hij dat warme gevoel voor deze provincie ook had omdat hij in de jaren negentig van de vorige eeuw heerlijke vakanties met zijn kinderen doorbracht als hij met een huifkar en een paard ervoor rondtrok door de provincie.

Alleen al de locatie waar wij mochten verblijven bleek een oase van rust en rijkdom van de natuur. Aan de rand van het dorp, uitkijkend over schier eindeloze akkers, een schapenweide en een bos verbleven we in CapCabin (zie foto). Een heerlijk huisje, overdekt met een tentzeil dat van alle gemakken voorzien is. Ik beschouw het dan ook als 'Drenthe's best kept secret' en liefst zou ik de naam ook niet noemen, omdat ik het voor een volgend bezoek wil bewaren, maar omdat we recensies zouden schrijven geldt CapCabin hier toch als absolute aanrader! 's Avonds met een glaasje op het terras uitkijkend over die akkers, met Vermeerse lichten erboven was een zaligheid voor reflectie en mijn vakantiegevoel.

Aan die avond was een partij golf voorafgegaan, samen met gastheer Niels van der Scheer, directeur van VDS media in Emmen, op de prachtige golfbaan De Gelperberg gevolgd door een diner in het restaurant, waar we kozen voor de heerlijke 'Rendang', een aanrader.

Na een diepe nachtrust brak de volgende dag aan. Een dag die ik nooit zou vergeten omdat ik een van de angstigste momenten uit mijn leven heb meegemaakt! De datum was die beruchte **woensdag 5 juli**. U weet vast wel, de dag van code rood vanwege de zwaarste zomerstorm ooit gemeten! En wij bleken er middenin door een bos te moeten fietsen, terwijl overal afgescheurde takken lagen, terwijl ik constant naar de bomen voor mij en om mij heen moest kijken, denkend aan het lied van DonMcLean 'American Pie' met die zin, die iedereen mee kan zingen: *'This will be the day that I die'* !

Valwinden met een enorme kracht, geselende regen en overal gevaar! En Hans die achter mij fietste en manmoedig deed of hij het wèl leuk vond!

Maar laat ik bij het begin van de dag beginnen. Wat ik u, lezer, niet mag onthouden is Bakker Joost in Odoorn, waar wij ontbeten. Een prachtige bakkerij met lunchroom, waar tal van lekkernijen ons toelachten. Heerlijke klantgerichte gastvrijheid van de dames achter de toonbank en in de bediening. Yoghurt met vruchten zoals ik die nog niet eerder proefde en croissantjes die je vergelijkenderwijze ofwel bij de Franse bakker in Leiden moet kopen, ofwel in het zesde arrondissement in Parijs bij bakkerij 'Paul'!

Na het ontbijt wandelden we door een al aanzwellende wind en een beetje regen zo'n vijf kilometer naar Exloo, onderweg even schuilend bij Zwembad 'De Leewal', waar eigenaar Henk Smit ons hartelijk ontving terwijl we eigenlijk alleen een sanitaire noodstop maakten.

In Exloo aangekomen werden we alweer warm onthaald door de eigenaren Jan en Jans van Fietspunt Exloo, die ons stoer vertelden dat de storm nu wel op z'n hoogtepunt zou zijn en dat het altijd mooi weer in Exloo is.....

We kregen prachtige elektrische fietsen mee en begonnen aan onze barre tocht door de storm en door dat verschrikkelijke bos. Langs het Boomkroonpad en het Kabouterdorp op weg naar Hof van Saksen. De storm zwol aan met verschrikkelijke windkracht en het gevaar dat we op z'n minst gewond zouden raken door die vallende takken of een omgewaaide boom. En dan heb je zeker geen tijd om weg te lopen, laat staan te fietsen!

De goden werden geprezen, toen ik na een fietstocht van bijna een uur, waarin ik werkelijk soms dacht dat mijn laatste uur geslagen had, een lekke band kreeg. Ik kon niet verder!!

De fietsverhuurder werd gebeld en alweer met top klantgerichte instelling stond hij binnen een kwartier naast ons, met een nieuwe fiets. Die werd vanzelfsprekend hoffelijk door mij geweigerd en op verzoek van Hans werden wij met de bestelbus bij Hof van Saksen afgezet.

Ongetwijfeld heeft u wel eens van Hof van Saksen gehoord. Ik was er nog nooit geweest, maar het behoort tot de top van ons nationale bungalow aanbod. Prachtige architectuur, ongekende wellness mogelijkheden en heerlijke hallen waar kinderen tijdens wat mindere zon dagen naar hartenlust kunnen handenarbeiden, knutselen of met naaimachines patronen uitwerken. Alles gericht op een optimale beleving door de gasten!

Na ons bezoek en de lunch moesten we verder en belden we een taxi die ons terug bracht naar Odoorn. U zult begrijpen dat we de rest van de dag met de auto hebben doorgebracht...

In deze omgeving, waar het hoogseizoen natuurlijk volgeboekt is, zijn tal van restaurants te vinden in alle mogelijke variaties. Wij kozen voor de 'Robin Ribhouse', dat vlak naast het succesvolle Drouwenerzand ligt. Zo populair, zo goed gethematiseerd, en met een prijs/kwaliteit verhouding die zo aangenaam aanvoelt, dat ik inschatte dat zij in dat hoogseizoen wel drie shifts op een avond konden draaien.

Na ons diner nog even een afzakkertje in het comfortabele, prachtig historische familiehotel Bussemaker in Exloo. Een warm bad om hier ontvangen te worden door de familie en totaal op je gemak te onthaasten in deze historische omgeving.

Na een bezoekje aan de Exloo-er schaapskudde terug naar Odoorn, uitgebreide avondwandeling gemaakt en heerlijk keuvelend -natuurlijk over de 'business'-, en enkele hoogtepunten uit het Nederlandse liedrepertoire luisterend op het terras tot ruim na elfen.

's Morgens weer fris op, dag drie, de laatste dag van ons bezoek.

Als je denkt aan 'Liefde voor lekkers' kan Bakker Joost niet ontbreken en zonder een zweem van twijfel zaten we aan hetzelfde tafeltje als de dag tevoren ons ontbijt te savoureren! Wat zijn ze daar toch klantgericht bezig! Zowel in het assortiment als in de bediening! Chapeau Bakker Joost!

Ons laatste bezoek leidde ons naar Orvelte. Ik had daar ooit wel van gehoord, maar wist niet dat het een echt museumdorp is, waar de sfeer van de negentiende eeuw in vele opzichten nog steeds geproefd kan worden. We zagen live het scheren van een onwillig schaap, waar kilo's wol vanaf kwam. We genoten van het haardenmuseum bij 't Stokertje', dronken koffie met echt huisgemaakte verse appeltaart met echte huisgeklopte slagroom bij de horeca boerderij en bewonderden de brandweer attributen uit de negentiende eeuw die met waterbassins in het dorp moesten zorgen dat de veiligheid geborgd werd. Prachtige negentiende eeuwse boerderijen in oorspronkelijke staat in een dorp dat voor een deel haar karakteristieke sfeer heeft behouden.

Bewust schrijf ik 'voor een deel'. Want, eigenlijk zou de Provincie Drenthe aan Orvelte meer aandacht moeten besteden. Handhaven dat alles in stijl bewaard blijft en dat geen vreemde elementen het dorp binnen sluipen. Dan gaat dit toonbeeld en pronkstuk van cultureel erfgoed niet verloren en zullen de generaties na ons ook nog steeds kunnen genieten van wat ooit de manier van leven en overleven was!

Natuurlijk schrijf ik deze 'cri de coeur' niet voor niets. Het is echt nodig dat Orvelte blijft zoals het eens was!

We hebben genoten! Drie dagen Drenthe zoals ik het nog niet kende. Drie dagen genieten van het goede leven in een schier ongerepte natuurlijke omgeving. Genieten van de rijkdom van het Drentse landschap.

Jo Wijnen schreef ooit *'Geluk is de kunst van de kleine beetjes, net zoals rijkdom de kunst van het net genoeg is'*. Die zin, die uitspraak gaat hier in Drenthe zo ongelooflijk op! En ik wil daar graag aan toevoegen een zin uit het mooiste lied dat de helaas veel te vroeg overleden performer Maarten van Roozendaal schreef, maar dan toegepast op wat ik mocht beleven in **Drenthe: "Mooi, om te janken zo mooi!"**

Auteur: Reinoud van Assendelft de Coningh.